SKLEP SODIŠČA (peti senat)

z dne 18. marca 2010*

V zadevi C-282/09 P,

zaradi pritožbe na podlagi člena 56 Statuta Sodišča, vložene 17. julija 2009,

Caisse fédérale du Crédit mutuel Centre Est Europe (CFCMCEE) s sedežem v Strasbourgu (Francija), ki jo zastopata P. Greffe in L. Paudrat, odvetnika,

tožeča stranka,

druga stranka v postopku je

Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT), ki ga zastopa A. Folliard-Monguiral, zastopnik,

tožena stranka na prvi stopnji,

* Jezik postopka: francoščina.

SODIŠČE (peti senat),

v sestavi E. Levits, predsednik senata, M. Ilešič (poročevalec), sodnik, in M. Berger, sodnica,

generalni pravobranilec: P. Cruz Villalón,
sodni tajnik: R. Grass,

po opredelitvi generalnega pravobranilca

sprejema naslednji

Sklep

1 Caisse fédérale du Crédit mutuel Centre Est Europe (v nadaljevanju: CFCMCEE) s pritožbo Sodišču predlaga, naj razveljavi sodbo Sodišča prve stopnje Evropskih skupnosti (zdaj Splošno sodišče) z dne 20. maja 2009 v združenih zadevah CFCMCEE proti UUNT (P@YWEB CARD in PAYWEB CARD) (T-405/07 in T-406/07, ZOdl., str. II-1441, v nadaljevanju: izpodbijana sodba), s katero je to delno zavrnilo njeno tožbo za razveljavitev odločb prvega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT) z dne 10. julija 2007 (zadeva R 119/2007–1) in z dne 12. septembra 2007 (zadeva R 120/2007–1) (v nadaljevanju: sporni odločbi), s katerima sta bili zavrnjeni zahtevi za registracijo znakov „P@YWEB CARD“ in „PAYWEB CARD“ kot znamk Skupnosti (v nadaljevanju: zadevna znaka).

Pravni okvir

2 Uredba Sveta (ES) št. 40/94 z dne 20. decembra 1993 o znamki Skupnosti (UL 1994, L 11, str. 1) je bila razveljavljena z Uredbo Sveta (ES) št. 207/2009 z dne 26. februarja 2009 o blagovni znamki Skupnosti (kodificirano besedilo) (UL L 78, str. 1), ki je začela veljati 13. aprila 2009. Vendar se ob upoštevanju datuma nastanka dejstev za spor o glavni stvari, ki ga je obravnavalo Splošno sodišče, še naprej uporablja Uredba št. 40/94.

3 Člen 7(1)(b) in (c) Uredbe št. 40/94 določa:

„1. Kot znamka se ne registrirajo:

[…]

(b) znamke, ki so brez slehernega razlikovalnega učinka;

(c) znamke, ki jih sestavljajo izključno znaki ali podatki, ki lahko v gospodarskem prometu označujejo vrsto, kakovost, količino, namen, vrednost, geografski izvor ali čas proizvodnje blaga ali opravljanja storitve ali druge lastnosti blaga ali storitve“.

4 Člen 73 iste uredbe v zvezi z obrazložitvijo odločb določa:

„V odločbah [UUNT] se navedejo razlogi, na katerih odločbe temeljijo. Temeljijo lahko le na razlogih ali dokazih, na katere so imele zadevne stranke priložnost podati pripombe."

Dejansko stanje

5 CFCMCEE je 1. junija 2004 pri UUNT zahtevala registracijo zadevnih znakov kot znamk Skupnosti.

6 Proizvodi in storitve, za katere je bila zahtevana registracija znamke, spadajo v razrede 9, 36 in 38 Nicejskega aranžmaja o mednarodni klasifikaciji proizvodov in storitev zaradi registracije znamk z dne 15. junija 1957, kakor je bil revidiran in spremenjen (v nadaljevanju: Nicejski aranžma), in ustrezajo opisom vsakega razreda v točki 2 izpodbijane sodbe.

7 Preizkuševalec UUNT je z odločbama z dne 18. in 19. januarja 2005 na podlagi člena 7(1)(b) in (c) Uredbe št. 40/94 zavrnil registracijo zadevnih znakov.

8 CFCMCEE je 18. marca 2005 podala svoja stališča v odgovor na ugovore UUNT.

9 Preizkuševalec UUNT je 5. in 7. decembra 2006 potrdil zavrnilni odločbi za proizvode in storitve, navedene v zahtevi za registracijo.

10 CFCMCEE je 16. januarja 2007 vložil pritožbo zoper vsako od teh odločb.

11 Prvi odbor za pritožbe UUNT je s spornima odločbama ti pritožbi zavrnil, pri čemer se je oprl le na člen 7(1)(b) Uredbe št. 40/94.

12 CFCMCEE je zoper odločbi vložila tožbi pred Splošnim sodiščem.

Izpodbijana sodba

13 Splošno sodišče je v zvezi s pomenom zadevnih znakov glede na člen 7(1)(b) Uredbe št. 40/94 v točki 46 izpodbijane sodbe zatrjevalo, da sta znaka sestavljena iz izrazov, ki imata za povprečno anglofonsko publiko ali tako, ki ima osnovno znanje angleškega jezika, vsak svoj pomen. Splošno sodišče v točki 47 iste sodbe dodaja, da „besedni zvezi ‚p@yweb' in ‚payweb', ki lahko označujeta plačljivo elektronsko ali računalniško infrastrukturo ter plačljive storitve, ponujene v tem okviru, pri povprečnem potrošniku ne moreta ustvariti nenavadnega ali arbitrarnega vtisa o prijavljenih znamkah."

14 Splošno sodišče je odločilo, da je odbor za pritožbe UUNT lahko upravičeno trdil, da bo upoštevna anglofonska javnost zadevna znaka glede na posamezne elemente pa tudi kot celoto takoj razumela kot „kartice, ki omogočajo bodisi plačljiv dostop do računalniškega ali elektronskega omrežja, kot je internet, bodisi elektronsko plačevanje pri poslovnih transakcijah prek takega omrežja“ (točka 50 izpodbijane sodbe).

15 Splošno sodišče je pri presoji razlikovalnega učinka zadevnih znakov v točki 53 izpodbijane sodbe najprej ugotovilo, da „so zadevni proizvodi in storitve iz razredov 9, 36 in 38 Nicejskega aranžmaja zelo različni ter spadajo v različne skupine in kategorije proizvodov in storitev“.

16 Splošno sodišče je nato v točkah 54 in 55 izpodbijane sodbe navedlo, da kadar se isti razlog za zavrnitev ugovarja za vrsto ali skupino proizvodov ali storitev, se je mogoče omejiti na splošno obrazložitev za vse zadevne proizvode ali storitve, kljub temu pa možnost UUNT, da poda tako splošno obrazložitev, ne sme ovirati cilja obveznosti obrazložitve na podlagi člena 253 ES in člena 73, prvi stavek, Uredbe št. 40/94. Zato je po mnenju Splošnega sodišča treba preučiti, ali so zadevni proizvodi ali storitve „medsebojno zadosti neposredno in konkretno povezani, in sicer do te mere, da tvorijo dovolj homogeno kategorijo ali skupino proizvodov ali storitev, da lahko UUNT glede njih poda tako skupno obrazložitev“. Nazadnje je zatrjevalo, da le dejstvo, da so zadevni proizvodi ali storitve v istem razredu Nicejskega aranžmaja, za to ne zadostuje, saj je v teh razredih pogosto veliko različnih proizvodov ali storitev, ki niso nujno medsebojno povezani dovolj neposredno in konkretno.

17 Splošno sodišče je glede proizvodov iz razreda 9 Nicejskega aranžmaja v točki 59 izpodbijane sodbe ugotovilo, da spominske kartice ali kartice z integriranim vezjem, magnetne kartice, identifikacijske kartice, magnetne, plačilne, kreditne ali debetne magnetne kartice ali kartice z integriranim vezjem in mehanizmi za TV-sprejemnike

na kovance „zaradi svojih značilnosti in podobnih ali celo povsem enakih funkcij“ sestavljajo homogeno skupino proizvodov.

18 Splošno sodišče je v točkah 61 in 62 izpodbijane sodbe zavrnilo tožbeni razlog glede kršitve člena 7(1)(b) Uredbe št. 40/94 v zvezi z vsemi proizvodi, navedenimi v prejšnji točki tega sklepa, sprejelo pa ga je, v točkah 64 in 65 navedene sodbe, za magnetne nosilce podatkov.

19 Splošno sodišče je glede storitev v zvezi s kreditnimi in debetnimi karticami iz razreda 36 Nicejskega aranžmaja potrdilo sporni odločbi in presodilo, da so, kolikor se nanašajo zlasti na transakcije, ki se izvajajo na daljavo zaradi zagotovitve plačilne kartice, priključene na internet in splošneje računalniško omrežje, homogene. Priznalo je torej, da so lahko bile te storitve predmet splošne obrazložitve, in odločilo, da je odbor za pritožbe UUNT upravičeno trdil, da imata zadevna znaka funkcijo trgovske predstavitve navedenih storitev in da nimata razlikovalnega učinka za te storitve (točke od 75 do 78 izpodbijane sodbe).

20 Splošno sodišče je nato v točki 80 izpodbijane sodbe ugotovilo, da so druge storitve iz razreda 36 „nekoliko sorodne“, saj imajo enak cilj, to je izvajanje poslovnih transakcij v zavarovalniškem, nepremičninskem, bančnem, finančnem in računalniškem sektorju, sektorju poslovnih transakcij, kamor spada plačilo s kartico, ki se po potrebi lahko izvaja po elektronski poti. Splošno sodišče je zato priznalo, da te storitve za namene splošne obrazložitve spadajo v homogeno skupino storitev.

21 Splošno sodišče je nato v točki 81 izpodbijane sodbe zatrjevalo, da zadevna znaka za navedene storitve nimata razlikovalnega učinka, saj kažeta možnost, „da se s kartico

plačuje na daljavo ali po elektronski poti v okviru poslovnih transakcij v nepremičninskem, zavarovalniškem, bančnem, finančnem in računalniškem sektorju."

22 Splošno sodišče je glede storitev iz razreda 38 Nicejskega aranžmaja v točki 84 izpodbijane sodbe zatrjevalo, da so telekomunikacije, komuniciranje prek računalniških terminalov, pošiljanje telegramov, prenašanje telegramov, informiranje o telekomunikacijah, elektronska pošta, posredovanje sporočil, računalniško podprto prenašanje sporočil in slik, satelitsko prenašanje, prenos informacij prek interneta, intraneta in ekstraneta, storitve prenosa računalniških interaktivnih informacij, prenos informacij iz računalniške banke podatkov, mednarodne storitve prenosa podatkov med računalniškimi sistemi, povezanimi v mrežo, in prenosi spletnih informacij homogeni, saj imajo skupno funkcijo prenosa podatkov prek interneta ali drugih komunikacijskih mrež. Nato je odločilo, da zadevna znaka označujeta način teh storitev, to je možnost dostopa do interneta ali drugih komunikacijskih omrežij s kartico in prenos podatkov in druge transakcije prek interneta, na primer za nakup na daljavo, ki ga je mogoče opraviti z magnetno ali pametno kartico.

23 Nazadnje je Splošno sodišče, preden je v točki 12 izpodbijane sodbe navedlo, da sporni odločbi temeljita izključno na členu 7(1)(b) Uredbe št. 40/94, v točki 93 te sodbe zatrjevalo, da uporaba člena 7(1)(c) te uredbe ni predmet spora, o katerem je odločalo.

24 Na eni strani je Splošno sodišče sporni odločbi razveljavilo v delu, v katerem je zavrnjena registracija zadevnih znakov kot znamk Skupnosti za te proizvode in storitve:

– fotografske, kinematografske, signalizacijske, kontrolne (nadzorne) aparate in instrumente, aparate za snemanje, prenos, reprodukcijo zvoka ali slike; gramofonske

plošče, elektronske beležnice, avtomatične delilne stroje, videotrakove, avtomate za karte, izpiske računov, izvlečke računov, filmske kamere, videokamere, videokasete, CD-ROM-e, čitalnike črtnih kod, zgoščenke – CD-je (avdio, video), CD-ROM-e, detektorje ponarejenega denarja, diskete, magnetne nosilce podatkov, optične nosilce podatkov, videoekrane, stroje za obdelovanje podatkov, naprave za medsebojno zvezo, vmesnike (za računalnike), čitalnike (računalniška oprema), računalniški softver (registriran), računalniške zaslone (računalniške programe), osebne računalnike, računalniške periferne enote, registrirane računalniške programe, posnete operacijske sisteme, radiotelefonske aparate, avdio- in videosprejemnike, telefonske aparate, televizijske sprejemnike, naprave za beleženje časa, oddajnike (telekomunikacije), procesorje (centralne procesne enote) iz razreda 9 v smislu Nicejskega aranžmaja;

– storitve tiskovnih agencij (novice), zlasti glede bančnega sektorja, oddajanje radijskih programov, telefonsko komuniciranje, pošiljanje telegramov, prenašanje telegramov, oddajanje televizijskih programov, oddajanje radijskih programov, oddajanje televizijskih programov, oddajanje v najem telekomunikacijske opreme, izposoja naprav za pošiljanje sporočil, oddajanje v najem telefonov, komuniciranje prek mobilne telefonije, telefonske storitve, iz razreda 38 v smislu Nicejskega aranžmaja.

25 Na drugi strani je Splošno sodišče tožbo zavrnilo v delu, ki se nanaša na registracijo znakov kot znamk Skupnosti za te proizvode in storitve:

– spominske kartice ali kartice z integriranim vezjem *(smart cards)*, kodirane magnetne kartice, identifikacijske kartice, magnetne, plačilne, kreditne ali debetne magnetne kartice ali kartice z integriranim vezjem, mehanizmi za TV-sprejemnike na kovance iz razreda 9 v smislu Nicejskega aranžmaja;

– izdajanje kreditnih in debetnih kartic iz razreda 36 v smislu Nicejskega aranžmaja;

– poslovanje z nepremičninami, nezgodno zavarovanje, faktoring, bančništvo, finančni posli, denarni posli, kreditno posredništvo, agencije za izterjavo dolgov, finančne analize, zavarovalništvo, lizing, cenitev nepremičnin, izdajanje vrednostnih bonov, vzajemni skladi, finančne naložbe, garancijski in kavcijski posli, menjalniški posli, preverjanje čekov, izdajanje potovalnih čekov, finančno svetovanje, zavarovalno posredništvo, posredništvo (nepremičnine), borzno posredovanje, kreditno posredništvo, posli depo, hramba dragocenosti v sefih, hranilniški posli, finančno vrednotenje in svetovanje (v zavarovalništvu, bančništvu, pri nepremičninah), fiduciarni posli, finančni posli, finančno informiranje (v zavarovalništvu, bančništvu, pri nepremičninah), investicijske storitve in vlaganje sredstev, denarna nakazila prek elektronskih medijev (SWIFT), finančno upravljanje, finančno informiranje, pobiranje najemnin, zdravstveno zavarovanje, pomorsko zavarovanje, lombardni posli, finance, denarni posli, finančno sponzoriranje, posojila (financiranje), bančništvo, življenjsko zavarovanje, upravljanje računov vrednostnih papirjev, storitve spletnega finančnega informiranja, storitve računalniškega interaktivnega finančnega informiranja, razen vseh storitev, navedenih v prijavah znamke za storitve v zvezi z zdravstveno oskrbo in medicinskimi tehnologijami plačilnih tretjih oseb iz razreda 36 v smislu Nicejskega aranžmaja v delu, v katerem opravljanje teh storitev zahteva uporabo kartice ali se nanjo nanaša;

– telekomunikacije, storitve tiskovnih agencij (novice), zlasti glede bančnega sektorja, telefonsko komuniciranje, razširjanje televizijskih programov, oddajanje radijskih programov, oddajanje televizijskih programov, informiranje o telekomunikacijah, oddajanje v najem telekomunikacijske opreme, izposoja naprav za pošiljanje sporočil, oddajanje v najem telefonov, mobilna telefonija, telefonske storitve, prenos informacij prek interneta, intraneta in ekstraneta, storitve prenosa računalniških interaktivnih informacij, prenos informacij iz računalniške banke podatkov, mednarodne storitve prenosa podatkov med računalniškimi sistemi,

povezanimi v mrežo, prenosi spletnih informacij, razen vseh storitev, navedenih v prijavah znamke za storitve v zvezi z zdravstveno oskrbo in medicinskimi tehnologijami plačilnih tretjih oseb iz razreda 38 v smislu Nicejskega aranžmaja v delu, v katerem opravljanje teh storitev zahteva uporabo kartice ali se nanjo nanaša.

Predlogi strank

26 CFCMCEE v pritožbi Sodišču predlaga, naj izpodbijano sodbo delno razveljavi, UUNT pa naloži plačilo stroškov.

27 UUNT Sodišču predlaga, naj pritožbo zavrže kot nedopustno ali jo vsaj zavrne kot neutemeljeno, CFCMCEE pa naloži plačilo stroškov.

Pritožba

28 Na podlagi člena 119 Poslovnika lahko Sodišče na podlagi poročila sodnika poročevalca in po opredelitvi generalnega pravobranilca kadar koli z obrazloženim sklepom pritožbo v celoti ali delno zavrne ali zavrže, če je pritožba v celoti ali deloma očitno nedopustna ali očitno neutemeljena.

Trditve strank

29 CFCMCEE v prvem od dveh pritožbenih razlogov, ki ju je navedla v podporo pritožbi, zatrjuje, da je Splošno sodišče kršilo člen 73 Uredbe št. 40/94, s tem da je sporni odločbi potrdilo v delu, v katerem sta ti zavrnili registracijo zadevnih znakov za te proizvode in storitve:

– kodirane magnetne kartice ali identifikacijske kartice iz razreda 9 v smislu Nicejskega aranžmaja;

– poslovanje z nepremičninami, nezgodno zavarovanje, agencije za izterjavo dolgov, finančne analize, zavarovalništvo, cenitev nepremičnin, izdajanje vrednostnih bonov, vzajemni skladi, menjalniški posli, preverjanje čekov, izdajanje potovalnih čekov, finančno svetovanje, zavarovalno posredništvo, posredništvo (nepremičnine), borzno posredovanje, posli depo, hramba dragocenosti v sefih, finančno vrednotenje in svetovanje (v zavarovalništvu, bančništvu, pri nepremičninah), finančno informiranje (v zavarovalništvu, bančništvu, pri nepremičninah), finančno upravljanje, finančno informiranje, pobiranje najemnin, zdravstveno zavarovanje, pomorsko zavarovanje, življenjsko zavarovanje, storitve spletnega finančnega informiranja, storitve računalniškega interaktivnega finančnega informiranja iz razreda 36 v smislu navedenega aranžmaja;

– komuniciranje prek računalniških terminalov, prenašanje telegramov, pošiljanje telegramov, informiranje o telekomunikacijah, elektronska pošta, posredovanje sporočil, računalniško podprto prenašanje sporočil in slik, satelitsko prenašanje iz razreda 38 v smislu istega aranžmaja.

30 CFCMCEE v zvezi s tem pojasnjuje, da je odbor za pritožbe UUNT opravil splošno presojo razlikovalnega učinka zadevnih znakov glede navedenih proizvodov in storitev, ne da bi za vsakega od proizvodov in storitev odločitev obrazložil.

31 Ker torej ti proizvodi in storitve ne sestavljajo homogene skupine, naj bi bile sporni odločbi in izpodbijana sodba očitno nezadostno obrazloženi, kar pomeni kršitev člena 73 Uredbe št. 40/94.

32 Po mnenju CFCMCEE so proizvodi ali storitve homogeni le, če imajo enako naravo in isto funkcijo. Če ti kumulativni merili nista izpolnjeni, kar velja za ta primer, splošna obrazložitev ni mogoča.

33 CFCMCEE v drugem pritožbenem razlogu glede kršitve člena 7(1)(b) Uredbe št. 40/94, ki se nanaša na spominske kartice ali kartice z integriranim vezjem (smart cards), kodirane magnetne kartice, identifikacijske kartice, magnetne, plačilne, kreditne ali debetne magnetne kartice ali kartice z integriranim vezjem in mehanizme za TV-sprejemnike na kovance iz razreda 9 v smislu Nicejskega aranžmaja, trdi, da je Splošno sodišče neobstoj razlikovalnega učinka zadevnih znakov ugotovilo na podlagi njihovega opisne narave. Splošno sodišče naj bi s tem napačno razlagalo točko 54 sodbe Sodišča z dne 8. maja 2008 v zadevi Eurohypo proti UUNT (C-304/06 P, Recueil, str. I-3297), v skladu s katero je vsak od razlogov za zavrnitev registracije, naštetih v členu 7(1), od (b) do (d), te uredbe, neodvisen od drugih in zahteva ločeno preučitev.

34 UUNT trdi, da se lahko pristojni organ, kadar se ugovarja isti razlog za zavrnitev za vrsto ali skupino proizvodov ali storitev, omeji na splošno obrazložitev za vse zadevne proizvode ali storitve. UUNT poleg tega poudarja, da CFCMCEE zamenjuje vprašanje homogenosti kategorij proizvodov in storitev in vprašanje pomena (ter neobstoja

razlikovalnega učinka) znakov, ki so predmet zahteve za registracijo, ko se preučujejo glede na vsako od teh kategorij. Vendar pa naj bi bilo pri preizkusu pritožbenega razloga glede kršitve člena 73, prvi stavek, Uredbe št. 40/94 upoštevno le prvo vprašanje. Drugo vprašanje naj bi bilo upoštevno le pri preizkusu pritožbenega razloga glede kršitve člena 7(1)(b) Uredbe št. 40/94.

35 Sicer pa UUNT trditev CFCMCEE, v skladu s katero so proizvodi in storitve homogeni – kar je nujen pogoj za splošno obrazložitev zavrnitve registracije – le če imajo hkrati isto naravo in isto funkcijo, šteje za očitno neutemeljeno. CFCMCEE namreč naj ne bi dokazala, da bi morali biti merili glede narave in funkcije kumulativno izpolnjeni. Splošno sodišče naj bi vsekakor upoštevalo tako naravo kot funkcije zadevnih proizvodov.

36 Nazadnje UUNT še poudarja, da je pritožba CFCMCEE nedopustna, saj je Splošno sodišče pravilno ugotovilo dejansko stanje.

Presoja Sodišča

37 Kot je Sodišče že odločilo, se mora na eni strani preučitev absolutnih razlogov za zavrnitev nanašati na vsakega od proizvodov ali storitev, za katere se zahteva registracija znamke, na drugi strani pa mora biti odločitev, s katero pristojni organ zavrne registracijo znamke, načeloma obrazložena za vsakega od navedenih proizvodov ali navedenih storitev (glej po analogiji sodbo z dne 15. februarja 2007 v zadevi BVBA Management, Training en Consultancy, C-239/05, ZOdl., str. I-1455, točka 34).

38 Vendar pa je Sodišče v zvezi z zadnjo zahtevo odločilo, da se lahko pristojni organ, kadar se uporabi isti razlog za zavrnitev za vrsto ali skupino proizvodov ali storitev, omeji na splošno obrazložitev za vse zadevne proizvode ali storitve (zgoraj navedena sodba BVBA Management, Training en Consultancy, točka 37).

39 Sicer pa ta možnost pristojnega organa zlasti ne more škodovati osnovni zahtevi, da so lahko vse odločbe, s katerimi se zavrne pravica, ki je priznana s pravom Skupnosti, predmet sodnega nadzora, ki je namenjen zagotovitvi učinkovitega varstva te pravice in ki se mora zaradi tega dejstva nanašati na zakonitost razlogov (glej v tem smislu zgoraj navedeno sodbo BVBA Management, Training en Consultancy, točka 36 in navedena sodna praksa).

40 V tem primeru iz točke 55 izpodbijane sodbe izhaja, da je Splošno sodišče iz navedene sodne prakse pravilno razbralo, da se ta možnost nanaša le na proizvode in storitve, ki so medsebojno zadosti neposredno in konkretno povezani, in sicer toliko, da tvorijo dovolj homogeno kategorijo ali skupino proizvodov ali storitev. Na drugi strani je pravilno ugotovilo, da samo dejstvo, da so proizvodi in storitve iz istega razreda v smislu Nicejskega aranžmaja, ne zadostuje za sklepanje o taki homogenosti, saj razredi pogosto vsebujejo veliko raznovrstnih proizvodov in storitev, ki niso nujno povezani dovolj neposredno in konkretno.

41 Splošno sodišče je, potem ko je v točki 56 izpodbijane sodbe navedlo, da je neobstoj obrazložitve razlog javnega reda, v točkah od 58 do 92 iste sodbe preverilo, ali je odbor za pritožbe zadostno preučil in obrazložil neobstoj razlikovalnega učinka zadevnih znakov v razmerju do zadevnih proizvodov in storitev, za katere je bila registracija znakov kot znakov Skupnosti zavrnjena.

42 Splošno sodišče je v zvezi s tem glede proizvodov iz razreda 9 v smislu Nicejskega aranžmaja, v zvezi s katerimi se predlaga razveljavitev izpodbijane sodbe, v točki 59

izpodbijane sodbe odločilo, da ti zaradi podobnih oziroma enakih značilnosti in funkcij sestavljajo dovolj homogeno skupino, da UUNT lahko poda splošno obrazložitev.

43 Splošno sodišče je tudi glede storitev iz razreda 36 v smislu tega aranžmaja, v zvezi s katerimi se predlaga razveljavitev izpodbijane sodbe, v točki 80 iste sodbe odločilo, da imajo vse te storitve skupno značilnost ali enak cilj, to je izvajanje poslovnih transakcij, skupaj s plačevanjem s kartico, ki se po potrebi lahko izvaja po elektronski poti, tako da se lahko šteje, da te storitve za namene splošne obrazložitve spadajo v homogeno skupino storitev.

44 Nazadnje je Splošno sodišče glede storitev iz razreda 38 v smislu navedenega aranžmaja, v zvezi s katerimi se predlaga razveljavitev izpodbijane sodbe, v točki 84 te sodbe odločilo, da spadajo v homogeno skupino storitev, neposredno povezanih z informatiko in internetom in da je njihova skupna lastnost, da je mogoče do interneta ali drugih komunikacijskih omrežij dostopati s kartico in tam prenašati podatke in opravljati druge spletne transakcije, kot so nakupi in plačila na daljavo.

45 Očitek CFCMCEE v okviru prvega pritožbenega razloga, v skladu s katerim naj bi Splošno sodišče kršilo člen 73 Uredbe št. 40/94 s tem, da ni dovolj obrazložilo svoje ugotovitve glede zadostne homogenosti proizvodov in storitev, v zvezi s katerimi se predlaga razveljavitev izpodbijane sodbe, je treba torej zavrniti kot očitno neutemeljen.

46 Kot očitno neutemeljen je treba zavrniti tudi očitek CFCMCEE v okviru prvega pritožbenega razloga, v skladu s katerim naj bi Splošno sodišče to trditev utemeljilo na napačnih merilih. Iz sodne prakse, navedene v točki 55 izpodbijane sodbe, namreč nikakor ne izhaja, da so merila, upoštevna za opredelitev homogenosti proizvodov in storitev, kumulativna in da se omejujejo na njihovo naravo in funkcijo. Zato je Splošno

sodišče, kot je razvidno iz delov izpodbijane sodbe, navedenih v točkah od 41 do 43 tega sklepa, za namene presoje homogenosti teh proizvodov in storitev pravilno upoštevalo zlasti njihove značilnosti, bistvene splošne lastnosti in funkcije.

47 Glede tega, da CFCMCEE v prvem pritožbenem razlogu izpodbija ugotovitve Splošnega sodišča v okviru te presoje, je treba spomniti, da je v skladu s členom 225(1) ES in členom 58, prvi odstavek, Statuta Sodišča pritožba omejena na pravna vprašanja. Splošno sodišče je zato edino pristojno za ugotovitev in presojo upoštevnih dejstev ter dokazov. Presoja teh dejstev in dokazov torej ni pravno vprašanje, ki je kot tako predmet nadzora Sodišča v okviru pritožbe, razen v primeru njihovih izkrivljanj (glej zlasti sodbo z dne 18. julija 2006 v zadevi Rossi proti UUNT, C-214/05 P, ZOdl., str. I-7057, točka 26).

48 Ker torej v zvezi s temi ugotovitvami izkrivljanje dejstev in dokazov, predloženih Splošnemu sodišču, ni bilo zatrjevano, je treba prvi pritožbeni razlog CFCMCEE glede izkrivljanja dejstev in dokazov zavreči kot očitno nedopusten.

49 Torej je treba prvi pritožbeni razlog zavrniti kot deloma očitno neutemeljen in deloma očitno nedopusten.

50 Glede drugega pritožbenega razloga je treba navesti, da iz točke 54 zgoraj navedene sodbe Eurohypo proti UUNT izhaja, da čeprav obstaja določeno prekrivanje področij uporabe absolutnih razlogov za zavrnitev registracije znamke iz člena 7(1), od (b) do (d), Uredbe št. 40/94, je iz ustaljene sodne prakse razvidno, da je vsak od razlogov za zavrnitev, ki so našteti v členu 7(1) Uredbe št. 40/94, neodvisen od drugih in zahteva ločeno preučitev.

51 V tem primeru je Splošno sodišče v točkah od 30 do 34 izpodbijane sodbe najprej opravilo preizkus obstoja razloga za zavrnitev registracije iz člena 7(1)(b) Uredbe št. 40/94, s tem da je spomnilo na pravno podlago in načela sodne prakse o presoji razlikovalnega učinka znamke. Nato je v točkah od 35 do 51 iste sodbe analiziralo, kako upoštevna javnost dojema zadevne znake. Splošno sodišče je ob koncu analize ugotovilo, da je odbor za pritožbe lahko v bistvu pravilno ocenil, da ta znaka, presojana skupaj, nimata nenavadne ali arbitrarne narave in da ju bo upoštevna anglofonska javnost glede na posamezne elemente pa tudi kot celoto takoj razumela kot kartice, ki omogočajo bodisi plačljiv dostop do računalniškega ali elektronskega omrežja, kot je internet, bodisi elektronsko plačevanje v okviru poslovnih transakcij prek takega omrežja. Splošno sodišče je nazadnje v točkah od 58 do 62 izpodbijane sodbe preučilo razlikovalni učinek zadevnih znakov v razmerju do proizvodov iz razreda 9 v smislu Nicejskega aranžmaja, v zvezi s katerimi se predlaga razveljavitev izpodbijane sodbe.

52 Tako kot je Splošno sodišče navedlo v točki 61 izpodbijane sodbe, prekrivanje področij uporabe absolutnih razlogov za zavrnitev pomeni zlasti, da je lahko besedna znamka, ki opisuje značilnosti proizvodov ali storitev, zato brez razlikovalnega učinka za te proizvode in storitve, kar ne vpliva na to, da drugi razlogi ne bi mogli utemeljiti neobstoja opisnosti (glej po analogiji zgoraj navedeno sodbo Eurohyp proti UUNT, točki 54 in 69 ter navedena sodna praksa).

53 Zato je Splošno sodišče v točki 60 izpodbijane sodbe pravilno odločilo, da zadevna znaka zadevne proizvode iz razreda 9 v smislu Nicejskega aranžmaja opisujeta, tako da nimata razlikovalnega učinka.

54 Drugi pritožbeni razlog je treba zato zavrniti kot očitno neutemeljen.

55 Glede na navedeno je treba pritožbo v celoti zavrniti.

Stroški

56 V skladu s členom 69(2) Poslovnika, ki velja za pritožbeni postopek na podlagi člena 118 tega poslovnika, se neuspeli stranki naloži plačilo stroškov, če so bili ti priglašeni. Ker je UUNT predlagal, naj se CFCMCEE naloži plačilo stroškov, ta pa s predlogi ni uspela, se ji naloži plačilo stroškov.

Iz teh razlogov je Sodišče (peti senat) sklenilo:

1. **Pritožba se zavrne.**

2. **Caisse fédérale du Crédit mutuel Centre Est Europe (CFCMCEE) se naloži plačilo stroškov.**

Podpisi